

Zbirka odločb sodne prakse

Zadeva T-111/14

**Unitec Bio SA
proti
Svetu Evropske unije**

„Damping — Uvoz biodizla s poreklom iz Argentine — Dokončna protidampinška dajatev — Ničnostna tožba — Neposredno nanašanje — Posamično nanašanje — Dopustnost — Člen 2(5) Uredbe (ES) št. 1225/2009 — Normalna vrednost — Proizvodni stroški“

Povzetek – Sodba Splošnega sodišča (deveti senat) z dne 15. septembra 2016

1. *Ničnostna tožba — Fizične ali pravne osebe — Akti, ki se nanje neposredno in posamično nanašajo — Posamično nanašanje — Merila — Uredba o uvedbi protidampinške dajatve — Tožba izvoznika izdelka, za katerega velja ta dajatev, in ki je v uredbi izrecno naveden — Dopustnost*

(člen 263, četrti odstavek, PDEU)

2. *Skupna trgovinska politika — Zaščita pred dampingom — Stopnja dampa — Določitev normalne vrednosti — Uporaba konstruirane vrednosti — Izračun proizvodnih stroškov na podlagi računovodskih evidenc — Odstopanje — Stroški, povezani s proizvodnjo in prodajo preiskovanega proizvoda, ki v te evidence niso bili ustrezno vneseni — Dokazno breme institucij — Sodni nadzor — Obseg*

(Uredbi Sveta št. 1972/2002, uvodna izjava 4, in št. 1225/2009, člen 2(3), drugi pododstavek, in 5, prvi in drugi pododstavek)

3. *Ničnostna tožba — Predmet — Razglasitev delne ničnosti — Zahteva — Ločljivost izpodbijanih določb — Določba uredbe o uvedbi dokončnih protidampinških dajatev — Razglasitev ničnosti, ki povzroči spremembo bistva uredbe*

(člen 263 PDEU; Uredba Sveta št. 1194/2013, člen 1)

1. Kadar neka uredba za tožečo stranko določa posamično dokončno protidampinško dajatev, s tem da je ta v njej izrecno navedena, ta okoliščina sama po sebi zadostuje za ugotovitev posamičnega nanašanja na tožečo stranko ter za to, da je njena tožba za razglasitev ničnosti te uredbe dopustna.

(Glej točke od 30 do 32.)

2. Cilj člena 2(5), prvi in drugi pododstavek, osnovne protidampinške uredbe št. 1225/2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti, je zagotoviti, da stroški, ki so povezani s proizvodnjo in prodajo podobnega izdelka in se uporabijo pri izračunu normalne vrednosti navedenega izdelka, odražajo stroške, ki bi nastali proizvajalcu na notranjem trgu države izvoznice.

Poleg tega iz besedila člena 2(5), prvi pododstavek, osnovne protidampinške uredbe izhaja, da so računovodske evidence stranke, ki je predmet preiskave, prednostni vir informacij za določitev proizvodnih stroškov podobnega izdelka in da uporaba podatkov iz navedenih evidenc pomeni načelo, njihova prilagoditev ali nadomestitev z drugo razumno podlago pa izjemo. To izjemno ureditev je treba razlagati ozko.

Uvodna izjava 4 Uredbe št. 1972/2002 o spremembi prejšnje osnovne protidampinške uredbe št. 384/96, s katero je bila uvedena določba, ki ustreza drugemu odstavku člena 2(5) osnovne protidampinške uredbe v tej zadnji navedeni uredbi, določa možnost uporabe člena 2(5) osnovne protidampinške uredbe zlasti če prodaje podobnega izdelka ne omogočajo ustrezne primerjave zaradi izkrivljanja. Iz tega je razvidno tudi, da do takega položaja med drugim lahko pride, če so na trgu posebne razmere, kakršne so navedene v členu 2(3), drugi pododstavek, osnovne protidampinške uredbe in ki se nanašajo na umetno nizke cene zadevnega izdelka, vendar ne da bi bile tovrstne razmere omejene na primere, v katerih cene podobnega izdelka ali njegovih glavnih surovin neposredno regulira država izvoznica.

Nasprotno pa zaradi ukrepa javnih organov države izvoznice instituciji pri izračunu normalne vrednosti podobnega izdelka lahko zanemarita cene surovin, navedene v računovodskih evidencah strank, ki so predmet preiskave, le če ta ukrep povzroči znatno izkrivljanje cen navedenih surovin. Drugačna razlaga izjemne ureditve iz člena 2(5) osnovne protidampinške uredbe, bi utegnila prekomerno ogroziti načelo, po katerem pomenijo navedene evidence prednostni vir informacij za določitev proizvodne cene navedenega izdelka.

Poleg tega je treba glede dokaznega bremena za obstoj elementov, ki upravičujejo uporabo člena 2(5), prvi pododstavek, osnovne protidampinške uredbe, šteti, da se morata instituciji, če menita, da morata zanemariti proizvodne stroške iz računovodskih evidenc stranke, ki je predmet preiskave, da bi se nadomestili z drugo ceno, ki se šteje za razumno, opirati na dokaze ali vsaj na indice, na podlagi katerih je mogoče ugotoviti obstoj dejavnika, zaradi katerega je opravljena prilagoditev. Tako morata ob upoštevanju tega, da spada to, da se pri izračunu normalne vrednosti podobnega izdelka zanemarijo stroški proizvodnje navedenega izdelka, navedeni v računovodskih evidencah strank, ki so predmet preiskave, v izjemno ureditev, če izkrivljanje, na katero se sklicujeta instituciji, ni neposredna posledica državnega ukrepa, ki ga je povzročil, temveč učinkov, ki naj jih bi ta ukrep imel na trg, zagotoviti, da se pojasni delovanje zadevnega trga, in dokazati konkretne učinke tega ukrepa nanj, ne da bi se glede tega oprli zgolj na domneve.

Nadzor Splošnega sodišča, pri katerem se zgolj ugotavlja, ali elementi, na katere instituciji opirata svoje ugotovitve, potrjujejo njune zaključke na podlagi tega, namreč ne posega v njuno široko diskrecijsko pravico na področju trgovinske politike.

(Glej točke od 42 do 44, 54, od 56 do 58 in 70.)

3. Glej besedilo odločbe.

(Glej točke od 74 do 76.)